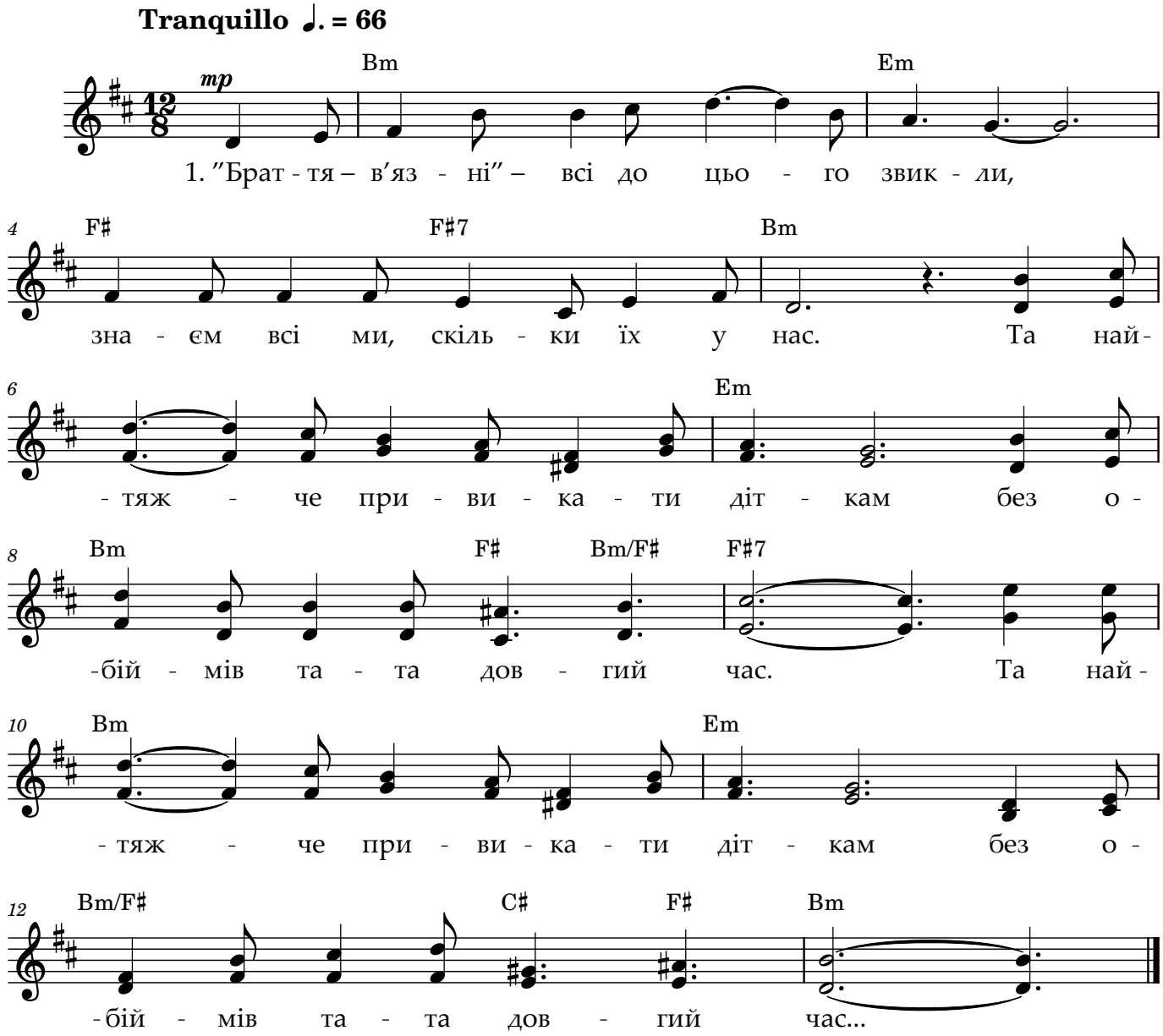
В’язні віри

Братья в узах

Перекл. Л. Пашко

ПВ-1734

1.”Браття-в‘язні” - всі до цього звикли,
Знаєм всі ми, скільки їх у нас.
Та найтяжче привикати діткам
Без обіймів тата довгий час.

2.І заб’ється серце тихим плачем:
Дітям чи ж нести важкий цей хрест?
Скільки ніжних усмішок дитячих
Взято разом з татом під арешт?!

3.В'язнів рідні так чекають дома,
Хто ще є дорожче їм, рідніш?!
Правда, діти з татом лиш знайомі
Тільки з фотографій на стіні...

4.Рік відзначивсь новими судами,
І на серці невимовний сум,
Що дитячі плечі дні за днями
Ношу цю з батьками понесуть.

5.Та у Бога в записах небесних
Серед сотні тисяч різних тем,
Вірю я, враховані посмертно
Всі страждання скривджених дітей.

6.Скаже Він в краю тім неосяжнім,
Де збереться радісно народ:
«Діти ці за Мене постраждали
Їм належить краща з нагород!".